

بمناسبت روز کارگر

شیشه عمر رژیم در دست نیروی متشکل کارگران است !

اول مه تجلی آشکار اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر بر علیه نظام سرمایه داری است . در حال حاضر سرمایه جهانی با یکی از بحرانهای کم سابقه خود روبرو است ، سیاست جهانی سرمایه داری (نئولیبرالیسم) که از حدود سه دهه قبل با تعرض وحشیانه به دستاوردهای تاریخی طبقه کارگر آغاز شده بود اکنون خود به بن بست رسیده است و قصد دارد بار بحران و بازسازی دوباره خود را مثل همیشه بر سر کارگران خراب کند. کارگران اروپا و خصوصا یونان نشان دادند که اجازه نمی دهند رفع بحران با تعرض بیشتر به سفره کارگران عملی شود. در ایران بحران در بحران شده است نه تنها عوارض بحران جهانی، سرمایه داری ایران را در تنگنا قرار داده است بلکه عروج جنبشی توده ای و آزادی خواهانه گلوی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی را فشرده است .

برگزاری مراسم روز کارگر در ایران مستقل از دولت و ارگانهای ارتجاعی خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار و نیز ایجاد تشکل های مستقل با رای کارگران به عنوان دو عامل لازم و ملزوم همدیگر چند سالی است که مورد توجه کارگران و فعالین کارگری قرار گرفته و ضرورتا آن را به منزله قدمی اساسی در ایجاد اتحاد و همبستگی خود برای رسیدن به مطالباتشان شمرده اند و برای آن هزینه های زیادی را از جمله زندان ، شکنجه ، شلاق ، اخراج و دادن وثیقه مالی و ... متحمل شده اند. برگزاری مراسم روز کارگر هشتاد و هشت در ایران نقطه عطفی در سیر مبارزات کارگری سالهای اخیر در ایران بود . قطعنامه تجمع های کارگری و نیز اجتماع درپارک لاله تهران جهت برگزاری مراسم مستقل نشان دهنده تدارک برای حضور اجتماعی در جامعه بود.

بحران اقتصاد سرمایه داری در ایران و بحران سیاسی در حکومت اسلامی با عروج یک جنبش میلیونی مواجه شد که در طی سی سال گذشته بی نظیر بوده است . افزایش شکاف در بالا موقعیتی شد تا جنبش آزادیخواهانه و دموکراتیک کل رژیم را به چالش بکشد و از راههای مختلف نارضایتی خویش از رژیم جمهوری اسلامی را به گوش جهانیان برساند. اصلاح طلبان رانده شده از قدرت و لیبرالهای سازشکار با حکومت در تلاشند که فشار جنبش توده ای را بکار گیرند تا جناح نظامیان حاکم را مرعوب کنند و سرمایه داری را هر چه کم ضررتر از بحران جاری نجات دهند . توده های زحمتکش و به جان آمده با رشادت و از جان گذشتگی در مقابل رژیم سرکوبگر به مقاومت دست زدند و تنفر خود از کل رژیم راطی ماههای اخیر به نمایش در آوردند ، اصلاح طلبان و لیبرالها را پشت سر نهادند و نشان دادند که به کمتر از سرنگونی رژیم رای نمی دهند . اکنون جامعه چشم به راه نیروی خالق جامعه یعنی کارگران است. سرمایه داران رنگارنگ و نیز رژیم جمهوری اسلامی با کل دم و دستگاهش تمامی نگرانیهایشان از حضور کارگران به صورت متشکل در مبارزات سیاسی جاری در جامعه است و خوب می دانند که شیشه عمر آنها در دست این نیروی اجتماعی است . اول ماه مه فرصتی تاریخی برای جنبش آزادی خواهانه است که به حمایت از کارگران و خواست هایشان که خواست آزادی کل جامعه است بپردازند ، در مراسمهای روز کارگر شرکت کنند و بیانیه این روز را پرچم مبارزاتی خویش قرار دهند.

زنده باد اول ماه مه

زنده باد آزادی

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی

کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه

kanoonhf_2007@yahoo.de

۲۶ آپریل ۲۰۱۰